

KNJIŽNICA
EDVARD KARDELJA
V LILJU

a

naš aero

5 • 79

obvestila

V času ko bo izšla ta številka Našega Aera, bomo že mnogi uživali na dopustu, drugi se boste nanj pripravljali, vendar upamo, da jo bo prečitala večina naših bralcev.

V tej številki Našega Aera si lahko preberete: Obsežno reportažo z grafičnih iger, o vaji enot LO in CZ v TOZD Kemiji Šempeter, o sklenjenem sporazumu s Kinegrafom iz Prevalj na Koroškem, predstavljamo vam Cvetko Mačkovšek-Ramšak, tu so še naše stalne rubrike, katerih ne bi posebej omenjali.

Želimo vam le še prijetno branje.

Uredništvo

Da bi TOZD Trzenje resnično zaživel, bo potrebno še marsikaj storiti in urediti, potrebno bo vložiti mnogo truda. Med drugim je pripravljen tudi terminski plan priprave samoupravnih splošnih aktov, skladno z zakonom o združenem delu. Terminski plan je sestavljen tako, da bodo vsi akti urejeni in sprejeti do konca leta.

Mladinske delovne akcije širom Jugoslavije že delajo. Tudi naši mladinci bodo na teh akcijah sodelovali. To so naslednji: Iztok Glavnik, Martin Žnidar, Milan Koštric, Božo Podhraški, Silvo Košica, Jožica Grobelnik.

Aero je letos pokrovitelj brigade, ki bo udeležena na delovni akciji NIŠ 79.

naš aero

glasilo kemične, grafične
in papirne industrije Celje

Celje, 20. julija 1979 — št. 5

Uredniški odbor

Anton Svetelšek, Mihaela Žaberl,

Jelka Adrinek, Marjan Lednik,

Stane Kitak, Stane Lovrenčič,

Karmen Dovč, Cveta Robas,

Alenka Pregelj, Jože Randl

Glavni in odgovorni urednik

Jože Randl

Uredila

Janja Završnik

Ovitek in oprema

Stane Kitak

Tisk

Aero, tozd grafika

za tiskarno Drago Vračun

Govorimo o krizi našega gospodarstva – ali je stanje resnično tako kritično?

O problemih gospodarske in družbene stabilizacije je pred nedavnim nadvse obširno spregovoril tudi centralni komite Zveze komunistov Slovenije. Na seji je izzvenela osnovna misel, da moramo ustvariti večji dohodek, če želimo imeti večjo porabo, če hočemo zadovoljiti čedalje večje potrebe. Izvršni sekretar Andrej Mlinar je v svojem referatu ugotovil, da s povečano produktivnostjo dela ustvarjamo le malo več kot eno tretjino rasti družbenega proizvoda, doseči pa bi morali dve tretjini. To je glavni vzrok, da ne dosegamo nekaterih načrtov, kakovostnih premikov na nekaterih strateških področjih. Zaostajamo zlasti v prestrukturiranju in modernizaciji gospodarstva in ne dosegamo zastavljenih nalog. Nadaljuje se ekstenzivno zaposlovanje, širi se neustrezna kvalifikacijska sestava novo zaposlenih in povečuje se primanjkljaj delavcev na nekaterih področjih. To so najbolj občutljive točke našega trenutnega gospodarskega položaja.

»Če hočemo imeti večjo individualno, skupno in splošno porabo, če hočemo več denarja za osebni standard, za kulturo, za šolo, za zdravje in za vse drugo, moramo ustvariti večji realni dohodek. To bi morala biti filozofija vsakega delovnega človeka!« je na seji CK ZKS poudaril Roman Albreht.

Kdor uporablja družbena sredstva, mora ustvariti tudi proizvode, katere od njega pričakujemo. Če bo njegov dohodek manjši, kakor je dogovorjeno, potem so neizvedljivi tudi vsi naši načrti o večji družbeni porabi.

Srečujemo se s pojavom, ko naš največji problem niso izgubarji, ampak tisti, ki že leta gospodarijo na meji rentabilnosti in ekonomske učinkovitosti. Brez osebnih naprežanj, tveganja in odgovornosti je težko doseči kaj več, kot preživljati obdobje od enega do drugega zaključnega računa.

Takšnih kolektivov pa ni malo. Nesreča pa je v tem, da so manj izpostavljeni družbeni kritiki kakor izgubarji, ki v celoti ne predstavljajo tako velikega problema za slovensko gospodarstvo, poleg tega pa morajo skozi dokaj zahtevne sanacijske postopke. Polagajo naj torej račun tudi tisti kolektivi, predvsem pa njihova samoupravna in poslovodna vodstva, ki že vrsto let hodijo po nevarni stezi samozadovoljstva ali še boljše — gospodarskega životarjenja.

Kaj je potrebno storiti, da bomo izšli iz sedanjih gospodarskih težav? Zavzemati se je potrebno za učinkovitejšo uporabo družbenih sredstev, smotrno investiranje in zaposlovanje, boljše uporabljati znanje in ustvarjalnost. Te osnovne naloge, ki nas čakajo, bomo izpolnili le tedaj, če se bomo brezkompromisno spopadali z neodgovornostjo, nedoslednostjo ter nedisciplino. Hitreje moramo aktivirati rezerve, katere imamo in jih nikakor ni malo. Največ pa jih je v ustvarjalnosti ljudi, v nezadovoljivem uveljavljanju ustavnega položaja delavcev in občanov v temeljnih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih.

Še bolj dosledno se bo potrebno vključiti v boj za ekonomsko in politično stabilnost naše družbe. V trdoživem boju za socialistično samoupravljanje, za politiko neuvrščenosti in za neodvisnost naše države štejejo predvsem dejanja boljšega gospodarjenja, večje družbene discipline in odgovornosti, ne pa prazne besede, votle fraze in demagoške prisega. Pri ustvarjalnem delu, v boju za družbeno produktivnost, za boljšo organizacijo dela v vsaki tovarni, v vsakem uradu in v vsej družbi, za enakopravnost samoupravnega družbenoekonomskega položaja delavca, delovnega človeka je vsak dan treba dajati zgled privrženosti našim ciljem, naši morali in našim idealom.

Po reviji »Naša obramba«

Sodelovanje AERO-NASHUA-AC 1974-1979

Decembra 1974 so tovariši Zupančič, Bastl in Belak podpisali v Nashui petletno licenčno pogodbo. S tem je bil položen prvi temelj v prejšnjih letih dozorevajoči ideji o samokopirnem papirju. Istega leta so za to idejo pripravljali že prve betonske temelje za papirni stroj v Medvodah.

Septembra 1975 sta tovariša Belak in Jarh prinesla iz Amerike licenčno dokumentacijo in v Aeru so se začele resne tehnične priprave. Formirali smo AC-team. Industrijski biro je pripravljaval investicijski elaborat.

Leta 1976 je bil elaborat gotov, objavili smo razpis za opremo in prihajale so ponudbe. Decembra so Jarh, Bregar in Kirn v Nashui skupno z Američani pregledali ponudbe, detajlno precizirali najbolj ključne elemente in opremi in potrdili tehnološko zasnovano novega obrata. Istega leta je pričela poizkusna proizvodnja papirja v Medvodah.

Aprila 1977 je bila podpisana pogodba o dobavi uvožene opreme. Samo dva meseca kasneje smo položili temeljni kamen za novo zgradbo, ki je zrasla do konca leta. Zatišje pred montažo smo izkoristili za prakso v Nashui v širši zasedbi: za proizvodnjo Šmid, Pentek, Mohorko in Jug, za razvoj Novak in Bizjak, kontrola Car, tehnologija Kirn. Tudi v Medvodah so izdelali papir za AC in ga poslali na premazovanje k Reedu v Anglijo.

Leto 1978 je bilo v celotnem petletnem obdobju najbolj intenzivno. Montaža je bila v polnem teku, novi obrat je nastajal tudi po kadrovski plati. Maja so šli na prakso k Reedu novi sodelavci: Marguč, Štante, Pavlin, Volovšek, Marčič, Stepančič in Šmid.

Prvi premazni papir smo naredili 8. julija, 40 mesecev po podpisu licenčne pogodbe. To leto nismo obiskali Nashue, pač pa so prihajali Amerikanci k nam.

Obdobje do konca leta je minilo v odstranjevanju strojnih pomanjkljivosti, postopoma pa smo tudi nabirali že lastne izkušnje ter reševali probleme na tistih področjih, kjer se naša tehnologija razlikuje od Nashuine.

Marca 1979 smo bili še nazadnje v Nashui: Zupančič, Kramberger, Bizjak, Podergajs, Kirn. Pri vseh prejšnjih obiskih smo gledali, poslušali, se učili. Sedaj smo kot proizvajalci samokopirnega papirja prišli na izmenjavo izkušenj. Na konferenci licenčnih partnerjev Nashue v Bostonu smo se srečali s poklicnimi kolegi iz ZDA, Anglije, Avstralije, Mehike, Indije in Španije. Z zadovoljstvom smo ugotavljali, da imamo zelo sodobno opremo in najhitrejši premazni stroj v grupi Nashue. Zelo laskavo je bilo tudi priznanje, da smo v tako kratkem času osvojili tehnologijo in se s kapaciteto postavili takoj za Nashuo. Veliko smo se pogovarjali tudi o tem, kako naprej, kako proizvajati več, bolje in ceneje.

Sedaj lahko trdimo, da je prenos licence uspel, da smo ne samo osvojili, temveč tudi dopolnili tehnologijo dajalca licence. Postali smo proizvajalci samokopirnega papirja.

Bogo Kirn

Uspešno končana raziskovalna naloga

Raziskovalna skupnost Slovenije je ustanova, ki v republiškem merilu skrbi za uspešno in usklajeno raziskovalno dejavnost. Pri RSS se zbirajo združena sredstva in sredstva iz skladov, RSS pa jih potem razdeljuje med raziskovalne organizacije. Leta 1977, ko se je Aero tudi aktivno vključil v sodelovanje z RSS, je bilo v Sloveniji 113 raziskovalnih organizacij, 52 neposredno vključenih v gospodarstvo (razvojni oddelki, službe, inštituti posameznih OZD), 55 samostojnih univerzitetnih inštitutov in 6 ostalih. Mnogim inštitutom so sredstva od RSS glavni vir dohodka, zato skupščina RSS, ko razdeljuje svoja omejena sredstva, odobrava drugačen delež nalogam samostojnih inštitutov kot nalogam iz gospodarskih raziskovalnih organizacij.

Razvojni služba Aera je za leto 1978 prijavila pri RSS nalogo »Die-

lektrični papirji«. To je bil prvi primer ožjega povezovanja med RSS in Aerom, obenem pa tisto leto edina naloga s področja kemije na celjskem območju. V nalogi smo najprej obdelali teoretične osnove dielektričnih papirjev, načine zapisovanja na dielektrični papir in področje praktične uporabnosti. Uporabnost obsega fotokopiranje, prenos kopije na daljavo, hitro izpisovanje rezultatov iz računalnika. V eksperimentalnem delu naloge smo zasledovali vpliv posameznih komponent na lastnosti premaznega sredstva in premeza ter vpliv tehnoloških parametrov pri premazovanju na kvaliteto končnega izdelka. Zaradi boljše uporabnosti rezultatov, smo jih v centru kakovosti obdelali še z računalnikom in vse odvisnosti izrazili v obliki regresijskih in korelacijskih enačb.

Uspešno zaključena raziskovalna naloga je začetek, saj ima razvojna služba prijavljene nove raziskovalne in razvojne naloge. RSS je odobrila sofinanciranje za to nalogo v višini 66.800 din. Vse to pa bi bilo brez pomena, če rezultati naloge ne bi imeli tudi praktične vrednosti. Na našem trgu so se že pojavili fotokopirni aparati japonske firme Minolta, ki uporabljajo dielektrični papir. Zato smo v TOZD Kemija Šempeter že izvedli nekaj industrijskih poskusov, od katerih je bil zadnji, v času od 14. do 16. maja že skoraj poskusna proizvodnja. Proizvedli smo 35.000 m² novega fotokopirnega papirja, ki zaradi drugačnega kopirnega postopka daje izrazito boljše kvaliteto kopije od dosedanjega elektrofotografskega. Po naši oceni ima še veliko bodočnost.

Primož Lorenčak

Podpisan sporazum s Kinegrafom Prevalje

Naša delovna organizacija že precej časa sodeluje v okviru TOZD Grafike s Kinematografskim in grafičnim podjetjem iz Prevalj. Pred kratkim pa sta obe delovni organizaciji podpisali samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev, pri čemer bo Aero sodeloval s sredstvi, Kinegraf Prevalje pa z delom.

V Kinegraf Prevalje bomo tako prenesli del kartonažerske dejavnosti, sodelovali bomo pri razširitvi obrata. Za Kinegraf Prevalje in za občino Ravne je takšno sodelovanje izrednega pomena, saj imajo resne težave pri zaposlovanju ženske in invalidne delovne sile. Z razširitvijo obrata v Prevaljah pa bi se število zaposlenih povečalo od 45 na 75. Tako bi lahko zaposlili vsaj nekaj tistih, ki se sedaj vozijo na delo v Velenje (120 jih je — večinoma žensk) in v Avstrijo (230 žensk).

Ob priliki podpisovanja samoupravnega sporazuma s Kinegrafom Prevalje je vodja DSSS — tovarišica Marija Marulec povedala naslednje: — Ko danes podpisujemo Samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev med delovnimi organizacijama združene-ga dela Aero Celje in Kinegraf Prevalje, s tem ne sprejemamo samo formalno pravnega zaključka odnosov med tema organizacijama, ampak mnogo več. Sodelovanje med obema organizacijama traja že kar precej časa. Z zadovoljstvom lahko ugotavljamo, da je bilo to sodelovanje dobro za obe strani, da smo vsi pokazali interes za resnično dobro in kvalitetno povezovanje oziroma združevanje dela in sredstev, da so rezultati tega sodelovanja vidni in da torej ta sporazum podpisujemo na realnih osnovah dosedanjega dela. S podpisom tega samoupravnega sporazuma, s katerim si začrtujemo pot za nadaljnje delo oz. nadaljnje povezovanje, izražamo tudi skupni interes za realizacijo takšnih medsebojnih odnosov, takšnega povezovanja, kakršnega opredeljuje zakon o združenem delu. V tem povezovanju dela in sredstev pa ne gre samo za odnos med dvema organizacijama združenega dela, ampak gre za mnogo več, saj se obe organizaciji naha-

jata v različnih občinah, na različnih koncih naše republike. To se pravi, da v tem povezovanju postavljamo tudi dobre osnove za sodelovanje med dvema občinama naše republike...

Podpisniki sporazuma sta se med drugim tudi zavezali, da bosta z združenimi močmi skrbeli za uspešen razvoj in ekonomsko učinkovitost skupnega poslovnega sodelovanja in tako prispevali k stalnemu porastu produktivnosti dela in izboljševanju preskrbljenosti trga. V sporazumu so opredeljeni še: predmet poslovnega sodelovanja, posebni cilji sodelovanja, združevanje dela in sredstev. Udeleženci sporazuma sta se dogovorili, da bosta združevali sredstva in delo za dobo 10 let. V sporazumu sta udeleženci sporazuma tudi opredelili predmet medsebojnega poslovnega sodelovanja za posamezna poslovna obdobja.

Določen je tudi skupni organ — koordinacijski odbor, ki bo skrbel za uresničevanje sporazuma. Sestavljajo ga delegati obeh delovnih organizacij, šteje pa štiri člane.

Ob podpisu sporazuma s Kinegrafom Prevalje smo vprašali tovariša Rudija Vrčkovnika — predsednika skupščine občine Ravne in tovarišico Metko Oderlap — načelnico oddelka za gospodarstvo, kaj menita o takšnem načinu sodelovanja. Povedala sta naslednje:

Rudi Vrčkovnik: — V občini Ravne smo zelo zainteresirani krepiti takšne vrste sodelovanje z drugimi občinami, kar se lahko dobro realizira tudi v uspešnem povezovanju med organizacijami združenega dela. Prav gotovo je primer takšnega povezovanja tudi sodelovanje med Aerom Celje in Kinegrafom Prevalje. Že dosedanje sodelovanje med delovnimi organizacijama kaže, da sta obe resnično pripravljene na dobro sodelovanje in da so izgledi, to sodelovanje širiti in utrjevati.

Sodelovanje je zelo uspešno. Od prvih kontaktov so stiki dobri, vse kar je bilo dogovorjeno, je bilo realizirano. Občina Ravne je nudila ves čas temu sodelovanju in s tem Kinegrafu ustrezno podporo, da je ta kolektiv lahko dosegal vedno boljše rezultate. Tako bo tudi v bodoče.

Metka Oderlap pa je povedala naslednje: — Zagotoviti želimo zaposlovanje tiste delovne sile, katere je na tem področju na razpolago in zaradi enostranske usmeritve gospodarstva ne more najti zaposlitve. Potrebno je popestriti gospodarsko strukturo. V občini Ravne imamo določene ambicije glede razvoja trgovine, obrti, turizma. Prav zato želimo navezati več stikov z drugimi občinami in seveda tudi z občino Celje. Velike napore vlagamo v razvoj takšne gospodarske dejavnosti, ki sloni na predelavi domačih surovin in takšni proizvodnji, ki zmanjšuje uvoz. Velik poudarek dajemo razvoju drobnega gospodarstva. Na področju turizma se kažejo velike možnosti povezovanja z drugimi občinami, prav gotovo tudi s Celjem. Turistično dejavnost name-ravamo popestriti s kmečkim in zdraviliškim turizmom, zimski turizem pa razviti na vseh obronkih občine in tako izpostaviti akcijo o živosti meje.

Kinegrafu Prevalje se ob tesnem sodelovanju z Aerom nakazuje možnost razvoja na področju proizvodnje bele lepenke, saj imajo edino tovarno bele lepenke. V nadaljnjem sodelovanju z našo delovno organizacijo bo to možno zagotoviti, saj je ta proizvodnja zanimiva tako za grafično kot za papirno industrijo.

Janja Završnik
Povzetek razgovora
pripravila
Marija Marulec

Kljub temu, da je datum sestanka o delu razvoja, na katerem so prisostvovali predstavniki vseh TOZD in DSSS že malo odmaknjen, menimo, da je o vsebini nekaterih dogovorov potrebno obvestiti kolektiv.

Pregledali smo stanje pri posameznih nalogah za posamezne TOZD. Pri vseh nalogah je poudarek na uporabi domačih surovin, kar je bilo nujno potrebno z ozirom na težko devizno situacijo, v kateri se nahaja naša DO in na stalne probleme, ki se pojavljajo pri razvojnem delu, kadar vpeljujemo domače surovine za naše nove proizvode.

Dogovorili smo se o tem, da bo s strani proizvodnje in prodaje potrebno zavzeti drugačna stališča do novih proizvodov in bolj upoštevati to, da je povsem drugačno delo s surovinami, ki jih za devize kupimo na zahodu, kot s surovinami, ki jih hočemo dobiti nekje na domačem trgu. Seveda govorimo o takšnih, ki so v rednem proizvodnem programu bodočih dobaviteljev.

Pri vpeljevanju domačih surovin je potrebno upoštevati:

- način sodelovanja zaradi zaščite lastnega znanja (integracija, sporazum o sodelovanju itd.),
- opremljenost bodočega proizvajalca (soglasje ipd.),
- problem količin, v kolikor obstoji ustrezna oprema,
- pripravljenost TOZD, da skupno z bodočim proizvajalcem

nosi stroške uvajanja proizvodnje nove surovine, v kolikor ta nima interesa, da sam osvoji proizvodnjo.

V letošnjem letu predvidevamo, da bi iz razvoja posredovali v proizvodnjo dvanajst novih proizvodov. Ker bomo o teh artiklih med letom še veliko govorili, na tem mestu samo toliko. Opravili bomo vrsto drugih razvojnih nalog, sodelovali pri pripravi embalaže, inovacijah itd. Na sestanku smo ugotovili, da načrtna obdelava trga s tehnične strani daje zelo dobre rezultate. Ugotavljali smo, da je ustanovitev oddelka za uporabnost za DO nujna, na tej stopnji rasti. S tem bomo dosegli, da se novi proizvodi ne bodo po določenem času nehali širiti na trgu, ampak bo artikel dajal tisto, kar mora dajati. V nadaljnjem je treba krepiti verigo plan—marketing—razvoj—investicije—prodaja, da bomo še bolj uspešni pri uvajanju novih proizvodov. Poudarjeno je bilo, da bo potrebno predvsem za artikle, ki so večjega značaja za DO, začeti pripravljati predhodne marketinške analize, da bi se izognili eventualnim napakam pri izboru novih proizvodov.

V razpravi smo se dotaknili vrste novih idej za nove proizvode, ki bi bili predvsem strateškega značaja za DO. Za nadaljnje prečiščevanje idej s tega sestanka smo zadolžili vodjo DSSS. Danes ugotavljamo, da bo v zvezi s temi nalogami potrebno sklicati ponov-

ni sestanek in se o tem podrobneje pogovoriti tudi z marketingom.

V razpravi smo se dotaknili tudi tesnejšega povezovanja razvoja z TOZD Medvode, sodelovanja pri izvozu novih proizvodov ter uvajanju domačih surovin. Novi proizvodi nam zaradi nekaterih licenčnih povezav dajejo edinstvene možnosti za izvoz na zahodno tržišče, pri večini od njih pa je vključeno tudi veliko domačih surovin, prodaje domačega znanja, zaščite industrijske lastnine.

Kot zadnje smo na sestanku obravnavali problematiko stroškov pri raziskovalni dejavnosti v DO. Ugotavljamo, da je DO premalo namenila za to dejavnost. Kolikor danes dajemo za to, je le četrtnina predvidenega srednjeročnega plana SRS za to dejavnost. Na posameznem primeru, npr. lepila za sete, smo naredili analizo stroškov za tak nov artikel in ugotovili, da je možno v ceno proizvoda vračunati tudi ceno domačega znanja. Tak način zasledovanja dela v razvoju bi bil najboljši in bi nam stalno neposredno kazal uspešnost raziskovalnega dela v DO.

Na sestanku smo ponovno opozorili, da naj TOZDI (razen TOZD Kemija Celje) na sejah DS odobrijo sredstva za nabavo novega polindustrijskega stroja. V primeru, da ta sredstva ne bodo odobrena, bomo zavirali lasten razvoj. Upam, da je v tem času to že urejeno.

RAZVOJ

Zanimivost iz Šempetra

V TOZD Kemija Šempeter imajo že precej časa avtomate, iz katerih si delavci lahko postrežejo hladne in tople napitke. Prav zanimivo pa je med drugim tudi navodilo, ki kaže na slabo kulturo našega obnašanja. V navodilu si lahko preberete med drugim tudi naslednje: **ČE IZ AVTOMATA NE DOBIŠ, KAR ŽELIŠ, NE RAZBIJ AVTOMATA, AMPAK POKLIČI ELEKTRICARJA!**

Narodna zaščita je ena najbolj organiziranih oblik oborožene družbene samozaščite v naši DO. To je že večkrat tudi dokazala s svojimi uspešnimi akcijami na področju varovanja premoženja delovne organizacije, varnosti in na področju notranjih zadev. Konec leta 1976 smo začeli izgrajevati sistem narodne zaščite v Aeru in v letu 1977 že izdelali načrte in navodila o zavarovanju in delovanju tega sistema.

Organizirali smo tudi prva usposabljanja pripadnikov NZ in prvič poskusno aktivirali nekaj njenih pripadnikov. Leta 1978 pa smo pokazali, kako smo opremljeni in organizirani. Ob otvoritvi obrata AC papirja je narodna zaščita po-

kazala, kako dobro je organizirana in opremljena, za kar je dobila tudi javno pohvalo. Poskrbeli smo tudi za zavarovanje pri družabnem srečanju kolektiva v hali Golovec. Prav tako pa je ob plinski eksploziji na Trgu V. kongresa pokazala NZ svojo učinkovitost, ko je prva prispela na ogroženo mesto in pomagala varovati objekte vzdolž cele ulice in to od zgradbe SDK Celje do križišča do zgradbe restavracije »Zvezda«.

Narodna zaščita v Aeru

V letošnjem letu smo izvedli prvo množično usposabljanje pripadnikov NZ, v katerega smo vključili tudi streljanje. Tako je usposobljenih že 90 delavcev oz. pripadnikov NZ v naši delovni organizaciji. Pri vsem gre poudariti tudi načelnike NZ, ki so pokazali vso resnost in samozaščitno osveščenost in veliko organizacijsko sposobnost vodenja narodne zaščite.

Peter Dobravc

Sprehod po tovarni celuloze v Medvodah te vodi preko papirne hale in celuloze v obrate vzdrževanja. Te delavnice so v starem delu tovarne in predstavljajo kar nekakšen obrambni zid pred reko Soro. O samem vzdrževanju pa bi lahko rekli, da delo postane zanimivo šele po daljšem časovnem obdobju. Narava dela vzdrževalca in zahteve po znanju so takšne, da mora delovati na širokem področju celotne TOZD. Za vzdrževanje je nujno tesno sodelovanje z delavci, ki tehnologijo dela usklajujejo s proizvodnimi kapacitetami. Skupni napori dajejo najboljše proizvodne rezultate in temeljna naloga vsakega vzdrževalca je, da sodeluje na svojem strokovnem področju dela.

Zelo pomembna ugotovitev je ta, da delovni čas vzdrževalca ni le od 6. do 14. ure, ampak takrat, ko je potrebno, tudi ponoči in ob nedeljah ter praznikih.

Da pa ne bi samo teoretizirali, smo o delu v vzdrževanju povprašali Milana Tehovnika, po poklicu kovaškega mojstra, ki pa zaradi invalidnosti (amputacija desne noge) ni mogel več opravljati svojega poklica in se je zaposlil v naši tovarni na delu orodjarja. Tu že 16 let skrbi za popravilo in nabavo orodja za potrebe tovarne. Na vprašanje, kako je zadovoljen s delom je odgovoril:

Naš intervju

»Zelo sem srečen, da sem postal član tega kolektiva in da sem ne glede na mojo invalidnost bil sprejet na delo s tem, da je tudi tovarna v neposredni bližini mojega doma. V delovnem okolju se s sodelavci dokaj dobro razumem, v po-

sebno zadovoljstvo pa mi je, da naletim na vsestransko razumevanje pri predpostavljenih in pri vodstvu tovarne. Ker mi hoja povzroča težave, mi je omogočen prevoz po tovarni takrat, ko gre za potrebe orodjarne.«

Milan je aktiven v raznih organizacijah upravljanja tovarne — član IO sindikata, član konference delegacij, član KSDK. Pravijo, da nima dlake na jeziku in da pove, tisto kar misli. In o naših sestankih pravi takole: »Pri delu v organih, pri katerih sodelujem, me večkrat moti to, da se prične s sestankom šele po koncu sestanka. Na sestanku si ne upamo ali ne znamo povedati tistega, kar nas teži, ko pa pride mo v obrate ali delavnice pa se pogovor o napakah na široko odpre in vsi znamo rešiti problem, čeprav pred pol ure tega nismo zmogli.«

Milan je vedno dobre volje, rad igra na harmoniko, pesmi in domislic mu nikoli ne zmanjka. Zato smo ga ob zaključku razgovora zaprosili, naj nam pove kakšen »vic«, pa čeprav ga je kje prebral, saj tudi v »Aeru« objavljajo šale iz drugih časopisov, pa je kratko odgovoril: »Kdor me hoče slišati, naj pride kar k meni.«

K. Dovč

Mala anketa

Malica — takšna in drugačna. Nekaterim pomeni prvi obrok hrane v delovnem dnevu, drugim kosilo. Nekateri so zadovoljni s prehrano v Aeru, drugi ne. Kako pa so ljudje z malicami zadovoljni, kakšne predloge imajo, kako so zadovoljni s sestavo jedilnikov? O tem bi razpravljali v današnji rubriki male ankete.

Naj omenimo še naslednje: vsi vemo, da naša kuhinja na Ipavčevi deluje v težavnih razmerah in da morajo naše kuharice vlagati mnogo naporov in osebnega truda, da so malice takšne, kot so. V TOZD Tovarni celuloze in papirja pa imajo dokaj sodoben obrat družbene prehrane, ki lahko nudi tudi do pet obrokov dnevno, pa so pred nedavnim morali prenehati s kuhanjem kosil, ker, tako pravijo, ni bilo dovolj interesentov. V anketi sami smo se v glavnem usmerili na splošno mišljenje o malicah. Prečitajmo, kaj so nam povedali.

Milan TEHOVNIK — TOZD Tovarna celuloze in papirja Medvode:

— Jaz sem tak človek, da vedno vse le hvalim. Posebnih pripomb nimam. Če spomnem, kakšne malice smo imeli včasih, moram priznati, da je danes veliko boljše. Mogoče se bodo mlajši kaj potožili, da več potrebujejo. Mogoče bi se dalo tako urediti, da ne bi bilo treba tako dolgo čakati na malico.

Jože MRAK — TOZD Tovarna celuloze in papirja Medvode:

— Meni se zdi malica v redu. Samo malo reda bi bilo potrebno narediti, da ne bi bilo toliko čakanja v vrsti. Mogoče bi lahko bile malice malo bolj pestre.

Anica DREMOTA in Regina HAFNER — TOZD Tovarna celuloze in papirja Medvode:

— Z malico nisva zadovoljni. V zadnjem času, odkar je dražja, je še slabša. Pa še enolična je pre-

cej. Tudi okusna ni vedno. Enkrat je malice preveč, drugič premalo. Predvsem je premalo za moške. Tudi za fizično delo je ni dovolj. Tudi ni prav, da moraš malico plačati, če si v bolniški ali na dopustu.

Dragica TEMNIK — DSSS:

Glede na pogoje dela, v katerih pripravljajo malico menim, da je le-ta dobra, čeprav je nemalokrat kvaliteta neustrezna. Tudi jedilniki so pestri.

Hinko NEŽMAH — TOZD Kemija Celje:

Zadovoljen sem z malico. Mogoče bi sedaj v letnem času bilo lahko več solate. Moti pa me nekaj. Morali bi najti drugačen način za delitev kruha, morda tudi določiti, koliko kruha lahko nekdo vzame.

Cvetka ŠTORMAN — TOZD Kemija Sempeter:

Malica je v redu. Izdatna je in dobro pripravljena. Danes bolj mladi kritizirajo, ker so razvajeni, ne vedo, kako je bilo včasih, ko nismo imeli nič. Mislim, da je za ceno, kolikor plačujemo, še zelo dobro.

Kegljaški klub — Aero-Celje

Približno petnajst let že deluje kegljaški klub Celje, v katerem sodelujejo Aerovci že od vsega začetka. Delo kluba, ki se imenuje — kegljaški klub Aero — Celje, bolj malo poznamo, redko kdaj smo o njih tudi pisali.

Trenutno je kegljaški klub med vodilnimi v celjski občini. Poleg moške ekipe se je razvila tudi izredno kvalitetna ženska ekipa, v kateri so znana imena ženske jugoslovanske reprezentance. Tudi moška ekipa ima trenutno v svojih vrstah državnega reprezentanta — Staneta Nareksa, zaposlenega v TOZD Grafiki.

Od Aerovcev tekmujejo pri klubu poleg Staneta Nareksa še Tone Ferlež, Emil Perklič, Emil Petek, Alojz Šmid, Peter Fister, Dani Novak, Maks Nidorfer, Rudi Stopar, Marjan Božiček. Eden izmed najbolj delavnih in požrtvovalnih v klubu je Lojze Urh, soustanovitelj in tajnik kluba.

Člani kluba tudi stalno pomagajo da organizirajo interna tekmovanja Aera in sodelujejo z nasveti pri rekreacijski vadbi kegljanja Aerovcev.

V obdobju, odkar klub obstaja, so kegljači sodelovali na različnih tekmovanjih in dosegali tudi vidnejše uvrstitve, kot so: tretje mesto na republiškem prvenstvu, četrto mesto na državnem prvenstvu v borbenih igrah, prvo mesto v B-ligi — zahod.

In kje so kegljači dobivali sredstva? Od 1975. leta so gospodarili s šestimi milijoni, ki jim jih je namenil Aero iz propagandnih sredstev, steze za treninge jim plačuje naša sindikalna organizacija. Po raznih zapletih letos spomladi, ko kegljači niso mogli obnoviti pogodbe z Aerom, jim sedaj vsa finančna sredstva daje sindikalna organizacija.

Prizadevnim tekmovalcem kegljaškega kluba želimo še veliko uspehov na tekmovanjih.

Uredništvo

Mladinci delovne skupnosti jo dobro poznamo. Že od leta 1975 je ena najaktivnejših mladink v Aero. Po poklicu je adiministrativni tehnik in je zaposlena v finančnem sektorju.

Čeprav je še zelo mlada, je njena dejavnost izredno bogata in delovna. Vedno je rada delala in če sprejme funkcijo si prizadeva, da jo tudi dobro opravlja. S svojim vztrajnim delom v mladinski organizaciji v DSSS je bistveno pripomogla, da so mladi postali aktivni. Za svoje delo je prejela letos — 25. maja, PLAKETO MLADOSTI, ki jo podeljuje občinska konferenca ZSMS Celje vsako leto sedmero najzaslužnejšim članom in trem mentorjem.

Cvetko poznam že odkar je prišla v Aero. Poznam jo kot delovno mladinko, ki ve, kaj je njena dolžnost. Zato mi ta intervju ni delal nobenih težav. Želim, da jo spoznate tudi drugi.

»Rojena sem bila v Laškem, 1955. leta. Do leta 1975 sem žive-la v mnogih krajih Jugoslavije, kajti oče je bil aktiven oficir polnih dvaindvajset let. Od Skopja, Beograda pa do Zagreba nas je vodila pot. No, 1975 smo prišli spet v Celje in tu bom tudi ostala.

Prosila sem jo, naj mi našteje nekaj funkcij, ki jih je v dosedanjih obdobjih opravljala.

»Bila sem tri leta predsednik naše osnovne organizacije, referent za bratske odnose v DO, pa načelnik štaba civilne zaščite, blagajnik OO ZSMS. Leta 1978 sem prevzela funkcijo sekretarja naše osnovne organizacije. Trenutno delujem še kot delegat v družbeno političnem zboru, sem v komisiji za družbenoekonomske odnose SO Celje, podpredsednica delegacij skupščine Sam in. s. za izobraževanje, pri OK ZSMS pa sem član komisije za bratske odnose. Sem tudi glavni urednik mladinskega časopisa in članica ZK.

»Cvetka, kaj misliš, kakšni so danes tvoji vrstniki? Kaj misliš o delu mladih?

»Mladina danes, po mojem mišljenju, preveč stagnira. Zdi se mi, da jo vse premalo zanima dogajanje okoli nas. Standard kvarno vpliva na aktivnost mladih, saj i-

Predstavljamo vam

CVETKA RAMSAK

mamo vsega dovolj. Vendar pa vsi niso neaktivni. In to me moti. Pravijo — mladi so neaktivni, nerevolucionarni, to pa ni res. Mislim, da bi se mladi morali vključiti vsaj v tisto področje, ki jih zanima.

Cvetka se ves čas tudi izobražuje. Obiskovala je več političnih seminarjev in trimesečno politično šolo. Kaj misli o tej vrsti izobraževanja:

»Mislim, da je izobraževanje te vrste za mlade premalo.

Jaz sem prevzela npr. funkcijo predsednika osnovne organizacije, pa nisem vedela kako in kaj naj delam. Kakovost posameznega seminarja pa je veliko odvisna od predavatelja samega. S takšnim izobraževanjem veliko pridobimo. Mislim, da bi bilo potrebno za mlade še več izobraževanja, da si pridobimo čimveč izkušenj, ker nam le-teh manjka. Velikokrat pravilno misliš, pa tega ne znaš povedati, kot bi hotel, pa tega potem ne moreš uveljaviti. Poudariti pa želim to da pri nas glede izobraževanja ni problemov in je to področje dobro urejeno«.

Cvetka je že trikrat sodelovala na mladinski delovni akciji: »Sava 74« — prejela je priznanje udarnika, »Velika gorica« — lokalna delovna akcija, republiška delovna akcija »Kožbana 76« — prejela je udarniško značko.

Kaj misli o delovanju mladih na tem področju?

»Brigada — to je nekaj, kar moraš doživeti. Govoriti, o tem kaj povedati pa je težko. Prelepo je. Lepi so spomini na tisti urejeni dnevni red, na program ob tabornem ognju, na prijateljstvo. Kakšno priznanje, če kot dober brigadir lahko zjutraj pred celotnim zborom brigadirjev dvigneš zastavo. V brigadi lahko aktivno sodeluješ v različnih krožkih.

Brigadirsko življenje je pravi vzor, kako naj bi mladinska organizacija delala. Povem ti, spletajo se taka prijateljstva, da smo jokali, ko smo odhajali domov.«

Še sva govorili. Veliko je imela Cvetka povedati o mladih. »Danes je že veliko mladih prišlo do spoznanja, da ne morejo stati ob strani. Mi smo se že lani začeli vključevati v širšo družbenopolitično dejavnost. Mnogi mislijo, da mladi ne moremo imeti svojih pripomb. No, v tem zadnjem letu nam je tudi tovarišica Marija Marulec zagotovila, da bomo vedno, kadar bomo želeli, dobili strokovno pomoč, da so nam ljudje v posameznih službah to dolžni storiti. Sedaj se želimo najaktivneje vključiti v razpravo, ko bo spremenjen pravilnik o dodeljevanju stanovanj. Rešiti stanovanjski problem je danes osnovno, kar nas, mlade, teži.

Še in še bi lahko govorili. Naj le še povemo, da se je Cvetka pred kratkim poročila.

»V vrstah mladih bom kljub temu še delala. Sem proti temu, da bi mladinka prenehala z aktivnostjo ko se poroči. Menim, da tudi pri nadaljnjem delu ne bom imela težav.«

Tudi mi upamo, Cvetka, da boš še vnaprej aktivna in ti ob prejemu plakete iskreno čestitamo.

Uredništvo

Tovarišici Cvetki Mačkovšek-Ramsak iskreno čestitamo na novi življenjski poti!

Člani OO ZSMS DSSS

Nič nas ne sme presenetiti

Bilo je v četrtek, 14. junija 1979, v Šempetru.

Ob 15. uri in 5 minut se je sestal svet krajevne skupnosti in odbor za LO in DSZ. Nastala je izredna situacija. Dobili so obvestilo, da bo izveden napad na Šempeter, zato je predsednik sveta KS o nastali situaciji po telefonu obvestil odgovorne v delovnih organizacijah.

V TOZD Kemiji Šempeter so bili pripravljene. Sestal se je odbor za LO in DSZ. Aktivirali so vse enote civilne in narodne zaščite. V pripravljenosti so bila gasilska društva Šempeter, Žalec, Griže, Prebold.

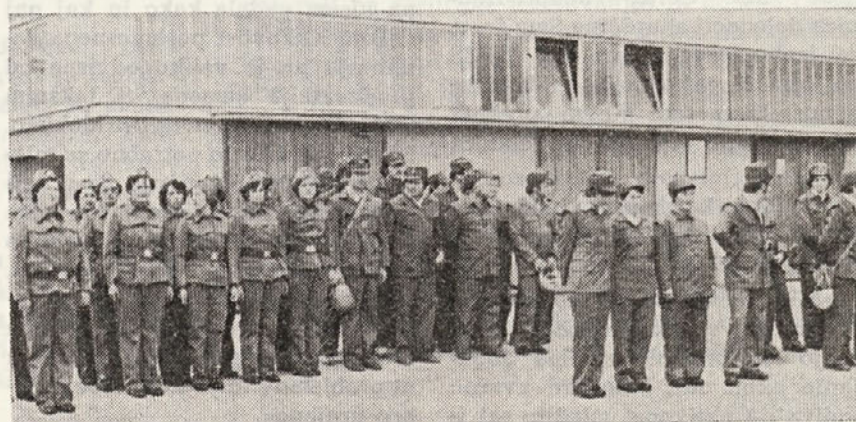
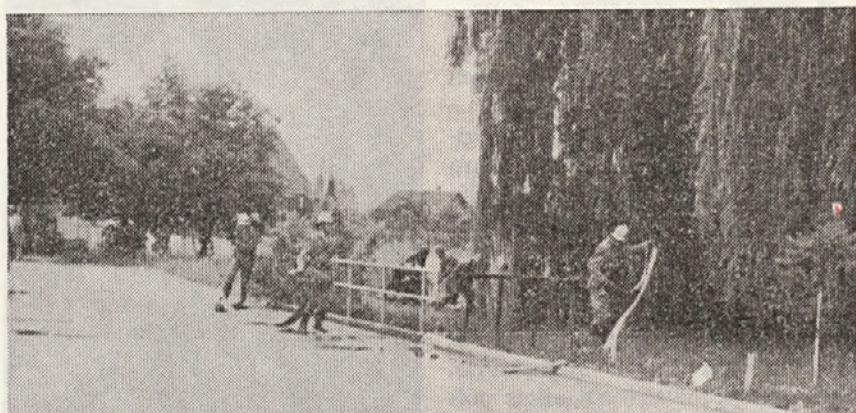
Ob 16. uri so aktivirali sirene, ki opozarjajo na bombni napad. Sledil je nalet avionov iz smeri Celja. Bombardirali so TOZD Kemijo Šempeter, v drugem naletu so hoteli prizadeti SIP Šempeter, a so poškodovali osnovno šolo.

Za sireno, ki je oznanila konec bombnega napada se oglasi še sirena, ki je aktivirala vse gasilce. Izbruhnil je požar. Poškodovan je bil laboratorij v skladišču vnetljivih tekočin in selotejp hali. Štab CZ TOZD Kemije Šempeter je takoj aktiviral ekipo PMP, gasilce in ekipo za tehnično reševanje. Štab CZ v krajevni skupnosti je aktiviral še eno ekipo PMP in oddelek za tehnično reševanje v Aero — TOZD Kemija Šempeter.

Še ni potekla ura, ko je stanje bilo zopet normalizirano. Ogenj so pogasili, ruševine v obratu odstranili, poškodovance odpeljali.

Bila je le vaja. Vaja, ki je prikazala v okviru obrambnega dneva, kako so v TOZD Kemiji Šempeter pripravljene na takšne in podobne situacije, kot je bila v opisanim primeru.

Moramo pripomniti, da je bila celotna vaja izvedena z izredno vestnostjo, zavestnostjo in prizadevnostjo vseh udeležencev. Upajmo, da bo ostalo le pri vajah, na nevarnost pa moramo biti pripravljene tudi v mirnem času!

XXI. športne igre papirničarjev SRS

Organizatorji letošnjih XXI. športnih iger so bili vevški papirničarji. Pokroviteljstvo pa je prevzela Krajevna skupnost Vevče — Zg. Kašelj. V petek dne 22. in soboto 23. junija so Vevčani gostili 456 papirničarjev iz 8 delovnih organizacij.

Zbor ekip na nogometnem stadionu, svečana poverka in otvoritveni govor so dali slutiti, da so se Vevčani na to prireditev izredno pripravili. V organizacijskem odboru je bilo 21 delavcev, športnikov, prizadevnih organizatorjev, družbenopolitičnih in vodstvenih delavcev.

Tekmovanja so potekala v šestih panogah za ženske in sedmih panogah za moške ekipe: odbojka, plavanje, namizni tenis, kegljanje, streljanje z zračno puško in šah so bile skupne panoge, moški pa so poudarili še moški šport — mali nogomet.

ŠAH — ekipno:

1. Količevo	17 točk
2. Krško	14,5 točk
3. Sladkogorska	13 točk
4. Vevče	12 točk
5. KTL	11,5 točk
6. Radeče	7 točk

Zlato kolajno pri posameznikih je prejel tisti tekmovalac, ki je osvojil največje število točk v petih kolih:

1. deska Vavpetič Vid — Količevo
2. deska Hribar Janez — Količevo
3. deska Hribar Viktor — Krško
4. deska Petrov Janez — Sladkogorska
5. deska Sonc Darinko — Krško

MALI NOGOMET

Nogometiši so bili razdeljeni v 2 skupini, v katerih so se borili za uvrstitev v finalni in tolažilni skupini.

KONČNA LESTVICA

— FINALNA SKUPINA	TOLAŽILNA SKUPINA
1. KTL	5. Sladkogorska
2. Krško	6. Radeče
3. Vevče	7. Aero Medvode
4. Papirografika	8. Količevo

NAMIZNI TENIS

V tej panogi so se odvijale lepe in izredno izenačene borbe. Kvalitetno je izstopala ekipa Krškega, ki je že tretjič zapovrstjo osvojila prvo mesto.

Moški	Ženske
1. Krško	1. KTL
2. KTL	2. SOZD Sl. papir
3. Vevče	3. Sladkogorska
4. Sladkogorska	
5. Količevo	
6. Aero Medvode	
7. SOZD sl. papir	

PLAVANJE

Plavalci že od nekdanj dosegajo izredno dobre rezultate, saj so bivši reprezentanti izhajali prav iz bazenov slovenskih papirnic. Krčani in Vevčani še vedno bijejo najostrejšo borbo za prvo mesto. Tokrat so bili uspešnejši plavalci organizatorja. Odlične rezultate sta dosegla tudi plavalca Aera Medvode — Robida Marko drugo mesto v prsnem stilu 50 m, v času 0,37 (zmagovalec Čarko iz Krškega 0,36,8) in Cvetkovič Marjan tretje mesto — 50 m prosto, s časom 0,30,5 (zmagovalec Čargo Franc 0,28,2).

Štafeta Aero Medvode 50 m z dvema »potapljačema« ni uspela presenetiti in je priplavala četrto mesto.

STRELJANJE

Tudi strelci z rezultati dokazujejo, da se po kolektivnih resno ukvarjajo s to športno panogo. Premočno je zmagala ekipa Sladkogorske z 834 krogi, drugo mesto so si tokrat zagotovili strelci Kartonažne s 737 krogi. Tretje uvrščeni Radečani so dosegli 725 krogov.

ŽENSKE:

1. Radeče	453 krogov
2. Sladkogorska	425 krogov
3. Vevče	263 krogov

KEGLJANJE

1. Krško	2.425 kegljev
2. Vevče	2.339 kegljev
3. KTL	2.306 kegljev
4. Aero Medvode	2.294 kegljev
5. Radeče	2.255 kegljev
6. Količevo	2.196 kegljev
7. Sladkogorska	2.094 kegljev
8. Papirografika	1.787 kegljev

Odlično drugo mesto med posamezniki je dosegel predstavnik Aera Medvode Brdnik Franc, s 463 podrtimi keglji.

ŽENSKE:

1. Radeče	491
2. KTL	355
3. Papirografika	288

ODBOJKA

MOŠKI:

1. Sladkogorska
2. Krško
3. Količevo

ŽENSKE:

1. Sladkogorska
2. Radeče
3. KTL

Že zelo utrujeni odbojkaši in odbojkašice so svoje borbe vodili dva dni, od jutra do večera, kar je bil tudi vzrok, da se je svečana podelitev nagrad zavlekla za tri ure. Vendar to ni motilo udeležencev XXI. športnih iger papirničarjev,

Franc Hočevar

XXIV. letne igre grafičarjev

Že kar na začetku naj omenimo, da je bila organizacija iger dobra. Organizatorjem gre zameriti le to, da so poleg zdravstvenih izkaznic kot potrdilo zahtevali tudi osebne izkaznice, kar doslej ni bila navada, tako da je pred marsikatero tekmo prišlo do prerekanja, ki nikakor ni bilo na mestu. Toda, o tem kaj več kasneje.

Športni park Kodeljevo, kjer je Mladinska knjiga organizirala igre, je prijeten kraj za športne tekme. Izredna vročina je sicer tekmovalce nekoliko ovirala, toda proti večeru nas je vsak dan pošteno namočila in osvežila izdatna deževna ploha.

O uvrstitvah posameznih ekip smo že pisali v informacijah. Tokrat navajamo podrobnejše rezultate.

MALI NOGOMET — člani

Namenoma smo uvrstili poročanje o tej ekipi na začetek poročila, kajti fantje so nas zares prijetno presenetili. Ekipa, ki je sestavljena v glavnem iz zaposlenih v oddelku slep in le nekoliko okrepljena, je z borbenostjo in zavzetostjo zasedla prvo mesto in k skupnemu številu prispevala 37 točk. Omenimo naj še, da so člani te ekipe v štirih srečanjih izgubili le eno točko, ko so z Delom dosegli neodločen rezultat, a so si pri streljanju enajstmetrovk zagotovili nastop v finalu, kjer so premagali Ljudsko pravico — Dnevnik z odličnim rezultatom 4:0.

Tekmovalcem želimo še veliko uspešnih tekem in jim iskreno čestitamo. Sodelovalo je 16 ekip. Vrstni red prvih treh ekip je bil naslednji:

1. Aero
2. Ljudska pravica — Dnevnik
3. Dravska tiskarna

MALI NOGOMET — veterani

Tudi tekmovalci te ekipe niso bili kar tako, saj so osvojili odlično tretje mesto in za Aero prispevali 19 točk. Kot zanimivost naj povemo, da so ekipa Pomurskega tiska v borbi za tretje mesto odpravili kar z 10:0. Sodelovalo je 7 ekip, vrstni red prvih treh ekip:

1. Ljudska pravica — Dnevnik
2. Mariborski tisk
3. Aero

ROKOMET

Rokometaši že nekaj let standardno osvajajo drugo mesto. Tako je bilo tudi tokrat. Za skupno uvrstitev Aera so prispevali rokometiški 26 točk. Sodelovalo je 10 ekip. Uvrstitev prvih treh ekip je naslednja:

1. Pomurski tisk
2. Aero
3. Mariborski tisk

ODBOJKA — ženske

Odbojkarice so se letos močno popravile in dosegle eno boljših uvrstitev v zadnjih letih — 4. mesto. Omeniti velja, da so že v predtekmovanju srečale najboljšo ekipo Ljudske pravice — Dnevnik, ki je osvojila prvo mesto.

Vrstni red prvih treh ekip je bil naslednji (sodelovalo je osem ekip):

1. Ljudska pravica — Dnevnik
2. Pomurski tisk
3. Učne delavnice

ODBOJKA — moški

Moramo priznati, da smo imeli letos dobro ekipo odbojkarjev, ki so se žal morali boriti tudi za zeleno mizo. Nekaj igralcev je namreč pozabilo doma zdravstvene izkaznice. No, to še ni tako velik problem, saj Celje ni daleč in lahko bi jih predložili naslednji dan. Toda tekmovalci Mladinske knjige so šli celo tako daleč, da naši niso smeli igrati srečanja, čeprav jih je (ob pomoči drugih Aerovcev) bilo dovolj. Vendar je bil splet okoliščin takšen, da so naši vkljub temu zavzeli v predtekmovanju prvo mesto in se nato borili še v finalu za prvo mesto. Žal jim to ni uspelo in so z ekipo Dela izgubili, čeprav zelo tesno (2:1 v setih). K skupni uvrstitvi so prispevali odbojkarji 27 točk. Sodelovalo je enajst ekip, vrstni red prvih treh ekip je bil naslednji:

1. Delo
2. Aero
3. Gorenjski tisk

KOŠARKA

Ta panoga je bila letos na grafičnih igrah uvedena prvič. Žal v ekipi ni nastopilo nekaj standardnih tekmovalcev, zato je uvrstitev nekoliko slabša.

Menim, da je takšno ravnanje neodgovorno in bi morali biti v določenem smislu tudi sankcionirano. No v skupni uvrstitvi so bili košarkarji šesti, prispevali so 17 točk.

Vrstni red prvih treh ekip (sodelovalo je 12 ekip) je naslednji:

1. Mladinska knjiga
2. Mariborski tisk
3. Delo

STRELJANJE — moški

Strelci so zasedli osmo mesto, kar je dobra uvrstitev če štejemo, da je sodelovalo kar devetnajst ekip. Žal se nihče izmed posameznikov ni uvrstil med prvih deset tekmovalcev. K skupni uvrstitvi pa so prispevali 21 točk.

Vrstni red prvih treh ekip je naslednji:

1. Pomurski tisk
2. Mariborski tisk
3. Soča

STRELJANJE — ženske

Strelke so zasedle šesto mesto, pri čemer se je izkazala zlasti Berta POVŠE, ki je med posameznicami zasedla odlično drugo mesto. Sodelovalo je dvanajst ekip, k skupni uvrstitvi so strelke prispevale 17 točk.

Vrstni red prvih treh ekip:

1. Mariborski tisk
2. Kočevski tisk
3. Pomurski tisk

NAMIZNI TENIS — moški

Tekmovalci te panoge so nas letos malce razočarali, saj so zasedli šele šesto mesto, vendar so k skupni uvrstitvi prispevali 19 točk.

Vrstni red prvih treh ekip je naslednji (sodelovalo je 14 ekip):

1. Delo
2. Ljudska pravica — Dnevnik
3. Dolenjski list

NAMIZNI TENIS — ženske

Moramo priznati, da smo letos od naših tekmovalk pričakovali več. V končni razvrstitvi pa so bile osme (sodelovalo je 10 ekip). V skupni seštevek so prispevale 12 točk. Vrstni red prvih treh ekip je naslednji:

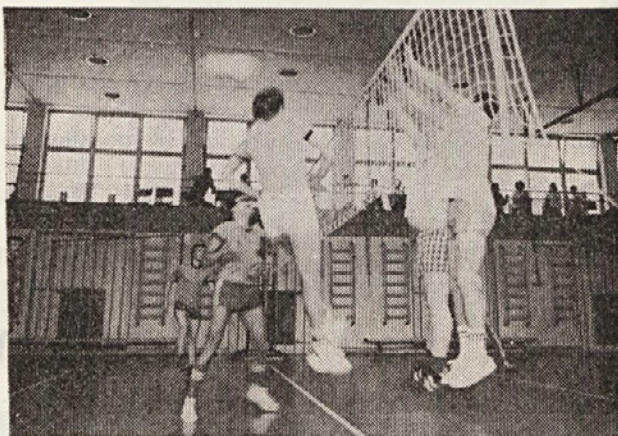
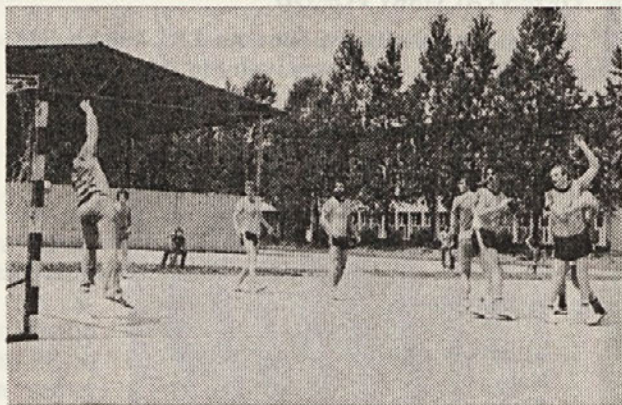
1. Mladinska knjiga
2. Pomurski tisk
3. Učne delavnice

ŠAH

Šahisti so osvojili odlično drugo mesto in k skupnemu številu prispevali še 28 točk. Razpored prvih treh ekip (sodelovalo jih je 12) je naslednji:

1. Delo
2. Aero
3. Mariborski tisk

(Nadaljevanje na 12. strani)

PLAVANJE — moški

Plavalci so tekmovali v dveh starostnih skupinah na 50 m in v štafeti. Od naših tekmovalcev v A-skupini se je najbolje uvrstil Jazbec Mladen, ki si je s tekmovalcem Dela delil 13.—14. mesto. V skupini B se je najbolje uvrstil Andrej Vanovšek — na 14. mesto. V štafeti so med enajstimi ekipami zasedli osmo mesto. V skupni uvrstitvi so zasedli deseto mesto in prispevali k skupnemu seštevku 11 točk. Vrstni red prvih treh ekip (sodelovalo je 11 ekip) je naslednji:

1. Učne delavnice
2. Ljudska pravica — Dnevnik
3. Gorenjski tisk

PLAVANJE — ženske

Tudi ženske so plavale na petdeset metrov. V skupini A se je najbolje uvrstila Barbara KOVAČIČ — na 6. mesto, Štefka JOŠT je bila sedma in Beba MEDVED osma. V skupini B se je najbolje uvrstila Jelka ADRINEK — na 9. mesto. V štafeti so bile plavalke četrte. V skupni uvrstitvi pa so zasedle odlično tretje mesto in v skupni seštevku prispevale sedemnajst točk.

Vrstni red prvih treh ekip (sodelovalo je 6 ekip) je naslednji:

1. Delo
2. Mladinska knjiga
3. Aero

ORIENTACIJSKI POHOD

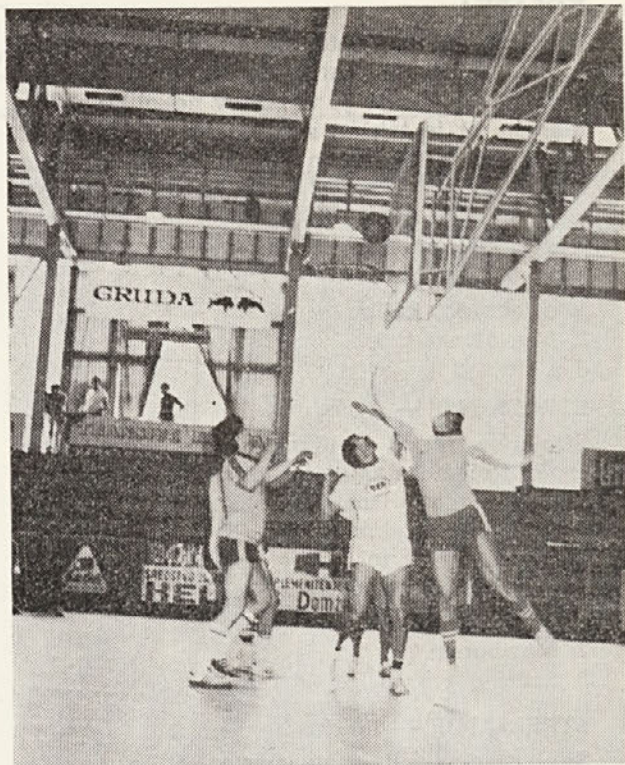
Ta panoga je bila uvedena na LIG lansko leto. Ekipo sestavljajo trije tekmovalci in dve tekmovalki. Orientacijski pohod so imeli tekmovalci vseh ekip na Rožniku, vključeno je bilo tudi streljanje z zračno puško. Naši tekmovalci so zasedli tretje mesto in v skupni seštevku prispevali 23 točk.

Ekipo so sestavljali: Miro Majcen, Andrej Vanovšek, Karli Wiegele, Marija Mraz in Ivanka Pajk.

Vrstni red prvih treh ekip (sodelovalo je 11 ekip) je naslednji:

1. Mladinska knjiga
2. Delo
3. Aero

Ob koncu bi želela še povzeti nekaj besed iz razgovora s tovarišem Rudijem Stoparjem, predsednikom IO konference Zveze sindikatov Aero. Spregovoril je o naših pripravah na grafične igre: »Mislim, da je dobra izbira tekmovalcev za posamezne

ekipe nemogoča, ker nismo imeli internih tekmovalcev za vse panoge. Vodje ekip so imeli tako tudi težje delo. Morali bi zagotoviti množičnost tekmovalcev v Aeru, kar naj bi bila edina osnova za izbiro posameznih ekip. Izredno zahtevno in odgovorno je tudi delo vodij ekip, ki morajo žrtvovati precej svojega prostega časa.

Na drugi strani ugotavljamo, da je delež športne komisije premajhen in bodo člani te komisije morali v prihodnje svoje obveznosti bolj izpolnjevati. Predvsem mora biti naše vodilo, da se čim bolj povežemo, ker bomo le tako lahko zadovoljivo zastopali našo delovno organizacijo.

Ko ocenjujem 24. LIG menim, da smo z doseženimi rezultati lahko zadovoljni, predvsem zato, ker so plod resnega dela tako vodij kakor tudi tekmovalcev. Zavedati se moramo, da so LIG vse bolj kakovostne, da je konkurenca vsako leto večja, da se širi krog favoritov. Prihodnje leto pa nas, Aerovce, čaka še izredno težavna naloga, kajti mi smo organizatorji jubilejnih 25. iger LIG. Seveda pa si na domačem terenu želimo popoln športni uspeh, ki pa ga bomo lahko dosegli, če se bomo dobro in pravočasno pripravili.«

Tekst: Janja Završnik
Fotografije: Boris Trstenjak

Dopisujte v naše glasilo

DANI MLAKAR

V kratkem času v mesecu juniju in juliju je kruta usoda pretrgala dvoje življenj. Umrla sta: Dani Mlakar — rojen 30. 3. 1948, orodjar v mehanični delavnici in Jože Strupeh — rojen 29. 11. 1943, zastopnik za inozemstvo v izvoznem oddelku.

Danijeva življenjska pot se je pričela v veliki delavski družini v Medlogu. Po končani osnovni šoli se je izučil za orodjarja. Pot ga je vodila v Emo, od tam pa v našo delovno organizacijo. Zaposlil se je najprej v obratu impregniranih papirjev in nato v mehanični delavnici, kjer je delal doslej.

Deloval je v mladinski organizaciji in sindikatu. Svoji družini je ustvaril dom. Že v otroških letih je vzljubil naše prelepe gore in ponosnega očaka — Triglav. Zvest jim je ostal do zadnjega trenutka.

Vsaka smrt se s svojo življenju nedojemljivo dokončnostjo upira misli in besedi, toliko bolj, če je prezgodnja. Toda prišlo je nekaj neizrekljivega — močnejšega od Danija Mlakarja — nemi in tihi smo se morali z grenko bolečino v srcu posloviti od njega.

IN MEMORIAM

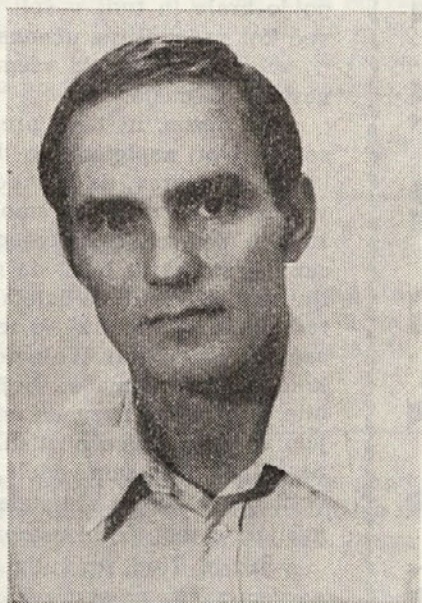

Jože se je rodil 29. 11. 1943, študiral je na pravni fakulteti in končal prvo stopnjo, nakar se je odločil za študij jezikov, obvladal je kar štiri. Nazadnje je delal kot zastopnik za tujino v našem izvoznem oddelku in s svojim skrbnim in poštenim delom dosegel lepe rezultate. Bil je izredno dober tovariš in prijatelj, tenkočuten in veder, skratka dober človek, ki je bil zaradi vseh svojih lastnosti priljubljen med sodelavci in prijatelji.

O njem bi lahko povedali še marsikaj lepega, pa nekako ne gre, ni besede ki bi lahko orisala vse, kar bi želeli reči o njem zdaj, ko o njem govorimo v preteklem času.

Nesreča, ki ga je vzela njegovi mladi družini in nam, sodelavcem, je zadala vsem hud udarec, saj nas je ponovno postavila pred resnico, tisto, ki govori o naši minljivosti, o našem kratkotrajnem bivanju.

Kljub temu, da je Jože odšel od nas pa je vendarle zapustil v nas delček sebe in morda nas je vsaj malo naučil tega, kar nam danes včasih, zaradi hitrega načina življenja manjka — tovarištva.

JOŽE STRUPEH

Deklica je stopala počasi po ulici, kot da ima še ves dan časa na razpolago samo za to, da pride do domače hiše. Temni lasje so ji padali na ramena in velike rjave oči so zasajane gledale v svet. Bila je vitka in kljub njeni mladosti se ji je na obrazu in postavi risala sled lepote, ki jo bo nosila skozi življenje, ko bo postala žena.

Pred domačo hišo je postala, brcala kamen in razmišljala o kdo ve čem, potem pa se je le končno odločila, da vstopi. Vrata ji je odprla starejša žena, z velikimi svetlimi očmi, v katerih se je isknila igrivost in smeh. Prijazno jo je pozdravila, jo pogladila po laseh in se ji nasmehnila. V njenih kretnjah se je zrcalila ljubezen, topla, nežna ljubezen, polna dobrote.

»Dolgo te ni bilo domov, Asja, ali te ni vleklo domov, ali pa si imela kakšne posebne opravke?«

Deklica jo je začudeno pogledala. Kako je mogla vedeti, da je tako čutila, da se ji danes preprosto ni ljubilo domov.

»Ni me vleklo domov, ne vem zakaj, zdelo se mi je, da me tukaj čaka nekaj neprijetnega, žalostnega, ali pa samo dolgočasnega, ne vem, preprosto nisem se želela vrniti sem. Tudi tega ne vem, zakaj sem tako čutila. Preprosto tako je bilo; kako to, da ti to veš, Tina?«

Žena se je nasmehnila, ji pogledala v oči a ji ni takoj odgovorila. Bilo bi preveč zapleteno, če bi ji morala povedati vse od začetka o tem, kako to, da je vedela za dekličine misli in sanje. Zato ji je odgovorila s preprostim »Vedela sem, ker sem bila tudi jaz nekoč tvojih let.« Vedela je, da deklica z odgovorom ne bo zadovoljna. Preveč je razmišljala, mnogo je brala in tudi v šoli so govorili, da je več kot zadovoljiva učenka.

»Nisi mi povedala vsega, mar ne?« se je nasmehnila mala.

»Ne nisem, ni tako preprosto veš; kadar so odgovori zapleteni, se jih ponavadi izogibamo. A ni prav, da je tako. Morala bi ti povedati vse o tem, kako smo te posvojili, kako smo te prinesli sem kot malo detece, kako sem se že takrat bala, da me boš kljub vsej ljubezni, ki sem ti jo želela dati, zapustila zaradi sveta in ljudi, ki so te zavrgli in pustili samo že na začetku tvoje poti. Večkrat, ko takole odideš zdoma se bojim zate, da ne bi bile tiste čudne neznane misli in želje v tvojem srcu močnejše od tistih, ki te vežejo na nas. Vidiš, zato sem vedela, kako si mislila in čutila malo prej, ko si stala tam zunaj in razmišljala o tem, če bi vstopila.«

»Res je, Tina, res čutim in mislim tako, pa ne vem zakaj, ne vem od kod so se prikradle vame te čudne misli in želje, da bi odšla nekam. Ne vem kam, samo da bi se nekaj zgodilo, da ne bi bilo vse tako zelo navadno, vsakdanje, da, celo dolgočasno. Ne mislim na

Dan za dnem...

ljudi ki so me zapustili, na mamo, ki me ni mogla ljubiti in prevzeti skrbi zame in o očetu, ki je bil prav tak. Pravzaprav ne razmišljam o njiju zato, ker si ju niti v mislih ne morem predstavljati, kaj šele, da bi me vleklo k njima. Vedno se mi je zdelo, da bi nikoli nihče ne mogel biti z mano tak kot si ti, Tina, in seveda kot je Pavel. Vidva sta mi več kot samo starša, sta tudi moja prijateljca. To je velik dar, ki mi je dan in se njegovega bogastva v celoti zavedam. A si ne morem kaj, da ne bi mislila na to, kako je življenje včasih zapleteno, a si ga praviloma zapletemo sami. O tem dostikrat razmišljam a ne najdem pravega odgovora na vsa tista vprašanja, ki se mi porajajo v mislih.«

Tina se je samo nasmehnila. Ni je hotela prekiniti. Takšni trenutki, kot je tale so tako redki, da jih ne bi smeli nasilno prekiniti s kakšno banalnostjo. Pa vendar je temu tako, vedno se zgodi kaj vsakdanjega, včasih celo dolgočasnega. Pozvonil je telefon in Pavel je povedal, da bo zakasnil na večerjo. Misel pa je bila prekinjena in pogovor se je obrnil na vsakdanje teme. Potem sta sedli k televiziji in si ogledali eno od oddaj, ki je sodila, kot vsi dogodki tisti dan, med vsakdanje. Asja se je odpravila spat, Tina pa se je odločila, da bo počakala Pavla. Dolgo ga ni bilo. Brala je in postala je že zaspana, zato se je tudi ona odpravila spat. Prej je še pogledala v Asjino sobo. Deklica je spala in še v spanju gubala čelo, kot da ji čudne misli ne dovolje počivati. Zelo jo je ljubila. Takrat, ko sta se s Pavlom odločila, da bosta posvojila otroka ni mislila na to, da se bo tako globoko navezala nanjo. Vedela je, da jo bo ljubila, vendar ji je čas prinesel čustva, ki jih niti v sanjah ne bi mogla predvideti. Zdaj, ko je minilo že toliko let in je deklica rasla v dekle, je ob pogledu na prehojeno pot videla, da je srečna ker je doživela vse to, kar jo je vezalo na Asjo in Pavla. Že davno je pozabila na vse tiste nasvete, ki so ji jih dajali, preden se je odločila za to, češ tvoja kri je tvoja kri in podobne. Vedno znova je morala pomisliti na to, da tudi s Pavlom nista iste krvi, tako kot to niso drugi zakonci, pa sta vseeno dobro shajala. Vendar na takšne stvari ljudje ne mislijo, kadar se spuščajo v razprave in svetovanja o tuji in lastni krvi. Takšno govorjenje se ji je zadnje čase zdelo celo smešno. Ko je mislila na to, je zaspala. Pavel, ki je prišel malo kasneje, je ni prebudil. Ni želel, da bi jo po nepotrebnem še bolj utrujal. Gledal je njen spokojni obraz in svetle lase, v katerih so se svetile posamezne srebne nitke. »Kam beži ta najin čas?« je vzdihnil, vendar ga ona ni mogla slišati.

Jutro je bilo sončno in obetalo je lep topel dan. Odločili so se, da bodo šli nekam ven, v naravo in si pripravili piknik. Peljali so se proti Dolenjski in na samotni jasi razložili vse potrebno, nato pa se lotili vsak svojega dela. Peter je postavil raženj in stole, Asja je šla nabirat suhljad, Tina pa je pripravljala meso za peko. Bilo je lepo, ko so posedli in igrali karte in se smejali do onemoglosti, ker je Pavel neprestano zgubljal. Proti večeru so pospravili svoje stvari in se odpeljali domov. Tina, ki je krenila prva proti domačim vratom je opazila listič, ki je bil zataknen za vrata. Ko ga je pogledala je opazila, da je bil naslovljen na Asjo. Podala ji ga je, saj je deklica že prišla za njo. Zardela je, ko ga je pogledala. Tina pa se je samo smehljala. Ni ji hotela pokazati, kako jo je stisnilo pri srcu, ko je gledala dekličin zardeli obraz, saj je bil to začetek poslavljanja, začetek odhajanja v tem krogu vsakdanjih dogodkov in doživetij. Mislila je, da bo ta trenutek prišel kasneje, ne še tako kmalu, a je vedela, da si je to govorila tako, ker si ni hotela priznati, da čas teče hitreje, vse hitreje, čim se odmakne od tiste čarobne številke dvajset, tistih let ko misli, da bi moral čas teči hitreje in da dnevi ne bi smeli biti tako zelo vsakdanji.

V kuhinji sta pospravljali tiho vsaka zase in vendarle skupaj. Ni je hotela vprašati, kdo ji piše. Vedela je, da ji bo deklica to povedala sama, ko bo to želela.

»Iztok me vabi na sprehod Tina. Smem iti?«

»Smeš, če je Iztok nekdo, ki ti ne bo prinesel dneva, ki bo enak dnevju. Če je tak, potem je bolje, da ostaneš doma.«

Deklica jo je začudeno pogledala in ni mogla verjeti svojim ušesom, zdelo se ji je, da ni prav slišala. Vihravo jo je objela in poljubila na obe lici in vzkliknila:

»Tina, ti si moja največja sreča, ti vse razumeš in veš kako mi je. Če sem čisto iskrena,

me je malo strah. Ni Iztok navaden vsakdanji fant, jaz se čutim takšna, kadar sem z njim.«

»Nisi ne, samo nerodno ti je, to je vse. Ko se bosta bolje spoznala, boš šele lahko presodila, kakšen je, kdo je in kako ti je z njim.«

»Rada bi, da bi smel priti sem, nerodno mi je hoditi po ulicah do neskončnosti z občutkom, da me vsi gledajo, kot da sem pozabila vse pametne misli doma.«

»O tem se morava pogovoriti tudi s Pavlom, saj moramo biti vsi za to, da nas bo obiskoval novi prijatelj.«

Asja je stekla ven, da bi ga vprašala, če sme povabiti Iztoka domov. Tina pa je razmišljala o tej čedni petnajstletni deklici in naenkrat je vedela, da je ne bo izgubila. Ostala bo vedno njena, saj se bo vedno vračala domov, četudi bo v njenih mislih tudi neki Iztok in kdo ve kdo še vse.

Pavel se je smehljaje primajal v kuhinjo in vedela je, da ga kar razganja od radovednosti, da b izpoznal Asjinega prijatelja.

Čez kako uro se je vrnila Asja v spremstvu čednega plavolasega mladeniča, štorkljave hoje in predolgih nog. Bil je dosti večji od nje in videlo se mu je, da se ukvarja s športom. Bil je v zadregi, a vseeno prijazen in dokaj zgovoren. Kmalu potem, ko so se spoznali, so že kramljali o drobnih vsakdanjih stvareh in ko sta se hotela Tina in Pavel umakniti jima je s širokim nasmehom na obrazu povedal, da se z Asjo ne bosta pogovarjala nič takega, česar ne bi smela slišati tudi onadva in da sta preprosto rada skupaj in nič več.

Dan se je prevesil v večer, sonce je obarvalo oblake rdeče in nebo je postajalo vse bolj temnomodro. Na nebu so se prikazale prve zvezde. Bil je to dan, ki ni bil vsem dnevom enak, je pomislila Asja, ko je legla spat. Na licih ji je žarel nasmeh, še potem, ko je Tina pogledala k njej, če je zaspala.

Dora Rovere

PRVE TEŽAVE NOVOPOROČENCEV

Ona: zaskrbljeno gleda.

On: — Poglej, ljubica, garnitura kristalnih kozarcev! —

Ona: še vedno zaskrbljeno gleda.

On: — In tu, draga, trije kristalni pepelniki! —

Ona: vse bolj zaskrbljeno gleda.

On: — Pa tukaj, srčece, glej pet kristalnih vaz! —

Ona: gleda zaskrbljeno, še vse bolj kot prej.

On: — Toda kaj ti je, dušica, kaj te vendar muči? —

Ona: — To, da pri vsem tem kristalu nimam niti enega lonca, v katerem bi nama skuhalo krepko juhico, ki nama je zdaj najbolj potrebna...! —

(Lovro)

TUDI DELITEV DELA

Referent Jaka in njegov Šef Kvaka sta odpotovala skupaj na seminar v Dubrovnik. In sta se odločila za delitev dela: Jaka je bil na seminarju, Kvaka pa v Dubrovniku! (Lovro)

Neki se ljudi ponašaju kao indigo-papir. Original — rezervisan za zdravstvenu knjižicu i okučnicu. Prva kopija — za honorarni rad. Druga kopija za — putni nalog i dnevnicе... .

A onaj posljednji primerak, što se najmanje vidi i što najmanje daje — uvek rezervisan za radnu listu.

Ima li kraja ovoj pisti pa da svi OOUR-ski računi budu čisti?!

Rdeči gozdovi

Že nekaj dni bije brigada trd, žilav in oster boj z nekajkrat številnejšim sovražnikom. Sovražna letala jo vztrajno spremljajo in zasipajo z rafali.

»Žitomir, še nekaj takšnih jurišev, pa boš pristal med najboljšimi bombaši brigade!«

Ob nepričakovani komandirjevi pohvali je na mladem, mrkem obrazu zaplaval komaj opazen topel nasmeh. Komandirjev pogled je zdrsel h konjem pa nazaj k Žitomirju in vprašujoče obvisel na njem.

»Vem kaj misliš, Niko, to tudi mene muči, živali so žejne, ni pa vrag, da se ne bi našla kakšna voda v tem bobnečem peklu.«

Hrup letal utihne, kolona se sproščeno pomika. Žitomirja prešine skrita misel: Zdaj je prilika, da poiščem vodo.

»Niko, našel sem vodo, letal ni, dovoliš, da odženem konje k potoku?«

»Pohiti in glej, da dohitiš kolono, vse kaže, da nas v kratkem čaka nov juriš!«

Konji so veselo zabredli v vodo in pili, da jih je bilo veselje gledati. Nenaden moreč zvok letal se boleče zareže v srce. Žitomir vzpodbode konja, da plane na breg — kar na nebu zadoni dolg rafal.

Zelenilo gozdov, modrina neba in belina dneva zažari v žgoči rdeči barvi, čudna tišina zagospodari; Žitomirjevo telo obleži v mehki travi z iztegnjeno roko, kot da bi še zadnjič hotela prijeti za uzdo.

Rado je po svoje sprejel vest o smrti Žitomirja. Kadar je pasel živino na Kravjaku je poiskal konja, ki ga je najraje jezdil Žitomir in takrat se mu je zdelo, kot da bo vsak hip prišel od nekod.

V spominu so mu živo zvrstili raznovrstni dogodki. Spomnil se je, kako se je ob neki priliki mlinar nepričakovano razhudil; z Žitomirjem sta odšla praznih rok iz mlina.

»Vedno je bil prijazen z nama, danes pa je ko sršen.«

»Rado, ti si bučko, to je bila igrana jeza zato, ker je bil v mlinu neki nebidigatreba; ves čas pa je

zavezoval vrečo kot da ima na roki dva prsta poškodovana, kar zvito povedano pomeni, da se naj vrneva čez dve uri.«

Pozno ponoči sta Žitomir in Rado veselo hitela s težko pričakovano moko domov.

Moč spomina ga je pritegnila h gorečemu zavezniškemu letalu, ki je padalo proti Bilogori. Posadka je odskočila, ljudje so z nemirom v srcu pričakovali padec plamenečega velikana.

Vsem je zastal dih, ko so opazili, da je še nekdo izkročil iz letala, ko je že vse kazalo, da je prazno. Tedaj je letalo razneslo. Iz Žitomirja so se izvile besede občudovanja in priznanja: »Tako se bojuje vojak!«

So pa bili trenutki, ko je Rado komaj prikrival bolečino, če je slišal Uroša požvižgavati udarno partizansko pesem, s katero je Žitomir vlival vase samozaupanje ob težkih trenutkih:

»Na vrh gore Durmitore
partizanski bacač mina ore,
usred vatre i beloga dima,
crnim fašistima glave snima...«

No, tudi veseli trenutki so bili, takrat je Žitomirjeva postava izžarevala tisto pravo prisrčno širino in toplo domačnost jugoslovanske duše. Oči pionirjev so ga iskriivo opazovale preko plotov, ko je šel po vasi in si razigrano in zanosno požvižgaval:

»Širok Dunav, ravan Srem...«

To so trenutki, ko človek gleda z zanosom v svet in Rada je prevzel občutek, da rdeča zvezda na Žitomirjevi titovki postaja vse večja in večja, s svojo živo plamenečo barvo je rdeče obarvala razsežne gozdove Bilogore.

R. B. Mali

SAMO KAPLJO SREČE

Življenje pada, kakor slap,
na tisoč kapljic je razsuto...
V tem slapu smrekova sem igla,
padam, padam čez pečino
in gledam smrti že v oči...

Le redko skoz srca praznino,
razpeni se in zašumi
mi hrepenenje
z grenko bolečino.
Ni mar zakladov mi sveta,
srce le malo sreče si želi,
prijazne sreče in ljubezni,
le eno samo kapljo za vse dni...

HA, HA, HA, LETOS JE PA VENDAR LE POŠTENO VROČE. PA NE SAMO DELAVCEM!

NAJNOVEJŠA VEST! AEROVCI ODLIČNO DRUGI NA LETOŠNJIH GRAFIČNIH IGRAH! ČE BI SE ŠE MALO BOLJ PRETEPALI, BI BILI LAHKO CELO PRVI...

KARANTENA

PO IZJAVI NEKEGA PRIZNANEGA AEROVCA BODO PRED NASLEDNJI MI GRAFIČNI MI IGRI MI MORALI IGRALCI AERA ZA EN TEDEN V KARANTENO. PA NE, DA BODO TE IGRE NA OLIMPIADI V MOSKVI!

VSE SESTANKE SMO USPELI SKRAJŠATI ZA POL URE. TO JE OD 13.³⁰ - 14. URE.

KAKO TO?

ENOSTAVNO. SESTANEK SKLIČEMO OB 13. URI, UDELEŽENCI PA ITAK PRIDEJO OB 13.³⁰ URI.

"NOBEN IGRALEC NE SME IGRATI BREZ ZDRAVNIŠKEGA PREGLEDA!"

"TOV. ANGELCA VAS LAHKO PROSIM ZA PLES?"

"JA, ČE IMATE ZDRAVNIŠKI PREGLED!"

GLEDE NA PREPOVED VOŽNJE Z AVTOMOBILI OB TORKIH IN ČETRTHIH LAHKO UPRAVIČENO PRIČAKUJEMO, DA SE BO PRIČEL BAVITI Z REKREACIJO (HOJO ALI KOLESARJENJEM) TUDI NAŠ REFERENT ZA REKREACIJO - BRILEJ ZVONE!

"FRANCELO, KAM PA TAKO LETIŠ?"

"JA V SLUŽBO, MENDA!"

"PA SAJ IMAŠ VENDAR DRSEČI DELOVNI ČAS!"

"TO ŽE, PA MORAM ZATO BITI VSAJ POL URE PREJ V SLUŽBI, DA MI POTRDIJO KARTICO!"

GENERALNI VRATAR V CETISU, TOV. KOBAL, JE TAKO RESNO VZEL SVOJ POSEL (IN DELAVCE) V ROKE, DA SE JE BISTVENO ZMANJŠALO ŠTEVILO IZHODOV - MIMO VRATARJA...

"ČE MI SAMO EDEN ŠE BLEKNE KAKŠNO O TOZDIRANJU AERA S CIRKUSI, VAM BOM NAREDIL TAK CIRKUS...!"

